

LIGE ST.
(A CAP.)

E.T. 1925

2. SJÆL! KOM I HU, AT GUDS PRIS DU FORKYNDER, TIDLIG OG SENT, FOR HAN EVIG ER GOD,
6. MENNESKE LIV ER SOM GRÆSSET I ENGE, BLOMSTEN VI LIGNE FRA ISSE TEL FOD:
8. HERREN, VOR HERRE, HAN TRONER I HIMLEN, ENEVOLDSKONGEN ER HAN OVERALT;

2. HAN, SOM FORLADER I SKOK DINE SYNDER, RÅDER PÅ AL DIN ELENDRIGHED BØD!
6. STØRMENE HVINE, OG BLADENE HÆNGE, VISNET, MAN VED IKKE MER, HVOR DEN STOD.
8. STJERNERNE LIG ER OM HØJSÆDET VRIMLEN, HØVDINGESKAREN, BLANDT TJENERE TALT.

1. Lovsynger Herren, min mund og mit indre!
Sjungende, hjerte, tag Anden i favn!
Tonerne spille, som stjernerne tindre,
trindt om Jehovas højhellige navn!

4. Højt, som til himlen der findes fra jorden,
vokse vor Herre lod nåden i hast;
langt, som fra syden der måles til norden,
skilte fra os han vor skam og vor last.

7. Evigheds-blomst derimod er din nåde,
fryder dem alle, som frygte din magt,
bliver end sent deres afkom til både,
som holde hart ved dit bud og din pagt.

10. Lovsynger Herren, hans værker i klynge,
verdener alle! thi riget er hans.
Glød dig, min sjæl! til for evig at syng
Skaberens pris, hvor han troner i glans!

Sl. 103.
Grundtvig 1836

BL. KOR
A CAP.

E.T. 1925

3. LØSKØBT HAR HAN DIG BLANDT HÆLVEDES FÅNGER, KRANSER DIG YNDIG, SOM KONGEN SIN VEN,
5. FADEREN TAGER VEL BARNET TIL NÅDE, SÅ TAGER TRÆLBÅRNE SYNDERE DU,
9. LOVER HAM, ENGLE! SOM HERLIG UDRETTE ÆRINDE, HANS, ALT SOM ORDENE LØD!

3. SKÆNKER DIG ALT, HVAD DIT HJERTE FORLANGER: SOL-FUGLEN LIG BLIVER UNG DU IGEN.
5. GUD! FOR DU KENDER VOR SKABELSES GÅDE, STØVTRÅDE-VÆRKET DU KOMMER I HU.
9. PRISER HAM, KRÆFTER! SOM FLUKS I VÆRKSÆTTE HVAD MED ET VINK KUNDEN VÆLDIGE BØD!